

legelivet

På disse sidene i Tidsskriftet – legelivet – finner du stoff om legers liv. Her er det presentasjon av arbeidssteder, nyhetssaker, nye doktorgrader, nye spesialister og minneord. Alt samlet på ett sted – så du kan følge enda bedre med.

Olaf Gjerløw Aasland.
Foto: Einar Nilse

Olaf Gjerløw Aasland (f. 1944) er seniorforsker ved LEFO – Legeforskningsinstituttet.

«Det sies at Williams var lege om dagen og skrev sine dikt og noveller om natten»

Utbrent til jul?

Aske og glør kan gi nytt liv

Hvis jeg fikk intervju en lege fra min bestefars generasjon måtte det ha blitt han selv, Abraham Randinius Aasland (1879–1942). Han ble uteksaminert i 1907 og etablerte seg etter hvert som allmennlege i Skien. Han døde av hjerteinfarkt 62 år gammel, to år før jeg ble født, på vei til fots til en pasient. Familien mente han «slet seg ut». Min far, Arne Jacob Aasland (1913–85) overtok praksisen.

Men fikk jeg intervju en lege til fra bestefars generasjon, ville jeg nok valgt William Carlos Williams (1883–1963). Han tok eksamen i 1906 og praktiserte som allmennlege i Rutherford, New Jersey frem til 1951, etter å ha fått hjerteinfarkt i 1948 og senere en rekke slag. Hans praksis ble overtatt av hans sønn, William Eric Williams (1914–95).

Den store forskjellen mellom disse to samtidige familielegene og legefedrene er at mens Randinius hadde mer enn nok med sine mange pasienter, ble William Carlos, ved siden av sin fulle legekarriere, også en meget produktiv forfatter, ja faktisk en fornyer av moderne amerikansk poesi. Han var for eksempel mentor for beatpoeten Alan Ginsberg (1926–1997).

Det sies at Williams var lege om dagen og skrev sine dikt og noveller om natten, så hans behov for søvn må ha vært uvanlig lite. Men de to aktivitetene grep inn i hverandre. Det finnes en perle av en bok, *Doctor stories*, som med utbytte også kan leses av dagens unge leger og medisinstudenter. Boken, som like

gjærne kunne hete «Patient stories», gir kreativ innsikt i hvordan gode pasient-lege-relasjoner kan bedre livskvaliteten for både pasient og lege. Men den viser også hvordan selv legen noen ganger kommer til kort, uten nødvendigvis å tape ansikt.

Et dikt fra 1944 heter *Burning the christmas greens*. Temaet er hvordan nytt liv kan oppstå fra gammelt. Williams reflekterer over hvordan vi fyller hjemmene våre med grønne grener og trær på årets mørkeste dager, og ikke minst hvordan alt dette, når vi senere brenner det, blir blodrødt og etter hvert askehvitt. Men dette kan også være en begynnelse – i glørne og asken ser han nytt liv stige frem:

(...)
an infant landscape of shimmering
ash and flame and we, in
that instant, lost,

breathless to be witnesses,
as if we stood
ourselves refreshed among
the shining fauna of that fire.

Du kan høre Williams selv lese diktet her:
www.pbs.org/newshour/art/weekly-poem-burning-the-christmas-greens/

Olaf Aasland
olaf.aasland@legeforeningen.no